

[Bjørn Westh]

men de 20 mill. kr., regeringen satte af til EUREKA, lød jo ikke af meget på den finanslov, vi har. Overvejer regeringen at sætte flere penge af, sådan at f.eks. Sukkerfabrikernes projekter med de franske virksomheder også kan komme i gang? Statsministeren sagde, at vi skulle matche de udenlandske regeringer og selskaber. Er der flere penge, sådan at det kan blive til noget rigtigt?

Hr. Fogh Rasmussen prøvede at forklare, at der har været for lille en stigning i produktiviteten. Rent faktisk er det opgjort af Industriministeriet, at de sidste 5 år har vi gennemsnitlig hvert år tabt 1,2 pct. i produktivitet. Så kan man ikke tale om en lille stigning, så har der været et direkte fald hvert eneste år ifølge Industriministeriets egne beregninger.

Så gjorde statsministeren også et nummer ud af S og SF som makkerpar. I den forbindelse kunne det egentlig være interessant at se på statsministerens egne makker og egne makkerpar. Hr. Fogh Rasmussens indlæg var jo nærmest en kritik af den politik, der er ført, og at Venstre er gået i offensiven over for de Konservative, ikke mindst den konservative finansminister. Hr. Fogh Rasmussens indlæg i dag var jo nærmest et angreb, og når man læser Venstrepressens leder fra forleden dag, den 21. april i år, i Viborg Stifts Folkeblad, så skriver man om, at regeringen efterhånden har tabt noget af sin dynamik, at det går ikke så godt længere, at den har tabt popularitet, og at nogle af ministrene har tabt deres interesse for fagene.

Jeg vil gerne citere et enkelt afsnit fra den leder, som Venstrepressen har sendt ud:

»Det skal naturligvis erkendes, at regeringen ikke på noget tidspunkt har haft flertal alene. Men specielt sammenlignet med regeringens første periode synes visionerne at være blegnet hist og her. Faktisk kan man tale om tiden før og efter Henning Christophersen.«

Det er sådan nogle ledere, Venstrepressen sender ud. Det er sådan nogle taler, Venstrefolkene holder på møderne rundt omkring. De går direkte i kødet om ikke på statsministeren, så i hvert fald på finansministeren. Er det et godt makkerpar?

Gert Petersen (SF):

Jeg forstod på statsministeren, at han var helt bange for, at hvis man gav kommunerne mulighed for offentlig produktion, så blev der indført russiske tilstande herhjemme eller det, der måske var russiske tilstande – jeg ved jo ikke, hvordan det går derovre. Men altså, hvis de ude i Gladsaxe og Måløv osv. får lov til at producere noget, så ender det med, at vi har offentlig produktion over det hele. I hvert fald sagde statsministeren på baggrund af teksten i dagsordenen og det, jeg havde sagt, at han ikke syntes, det var en god idé, at det offentlige skulle stå for vareproduktionen ligesom i nogle Østlande.

Det var, hr. statsminister, en meget grov forvrængning af, hvad jeg havde sagt, og jeg havde ærlig talt ikke ventet det af statsministeren, som jeg er politisk uenig med, men som jeg i almindelighed synes er meget fair i en diskussion.

Det er jo ganske klart, at det, jeg talte om, var, at vi ved siden af den private produktion, ved siden af det monopol, som de private har på produktion, også skulle give mulighed for en offentlig produktion ved siden af, ikke at vi via kommunerne skal indføre offentlig produktion over det hele. Hvis det viser sig, at de kan gøre det billigere og bedre end de private, nå ja, så ville vi jo altså slå dem ud, men det tror jeg såmænd ikke engang selv. Det, jeg ser for mig, er et mønster, en blanding, hvor vi altså får et islæt af kommunal produktion, og muligheden eksisterer. Så meget om det.

Så har jeg en betragtning, jeg ikke kan tilbageholde, nu da Japan er bragt ind i billedet, for dér må jeg nok distancere mig lidt fra hr. Bjørn Westh og også fra statsministeren, som netop på det punkt var så begejstret for det, hr. Bjørn Westh sagde.

Jeg var i Japan for et års tid siden og besøgte en stor fabrik. Det var en af deres automobilfabrikker, og i den pågældende afdeling var der ikke mindre end 21.000 arbejdere. De oplysninger, jeg nu skal gengive, fik jeg ikke fra direktionen, men jeg fik dem fra nogle faglige folk derude.

Jeg spurgte, hvordan det var med deres ferieordning, og det er altså sådan, at fra første færd, når man bliver ansat, har man 12 søgnedages ferie, og så vokser det med 1 dag hvert år, man har været ansat. Disse 21.000 arbejdere havde i gennemsnit ret til 19 dages ferie, men i gennemsnit holdt de kun 8 dages